

РЕШЕНИЕ

№ 3192

гр. София, 24.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова
Теодора Георгиева**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2749** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 16215 от 19.01.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115 състав, постановено по н а х дело № 17546/ 2018 г. е потвърдено по пункт 1 и изменено по пункт 2 - Наказателно постановление № 18-4332-014181/ 23.07.2018г., издадено от началник група към СДВР отдел „Пътна полиция”, с което на Г. Л. Г. са наложени административни наказания както следва: по пункт 1 - на основание чл.185 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл.20, ал.1 ЗДвП и по пункт 2 - на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец, както и глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл.123, ал.1, т.2, б.“б“ ЗДвП, като съдът го е изменил и е намалил глобата от 100 лв. на 50 лв.

В срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от Г.. Наведени са касационни основания за неправилност поради постановяването му в нарушение на закона, при допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да отмени НП.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град касаторът не се

представлява.

Ответникът не ангажира становище по делото.

Заключение за неоснователност на касационната жалба дава участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура.

Съдът, като провери служебно съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е частично основателна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според задължителните за тази инстанция фактически установявания на СРС на 06.07.2018 г. Г. Г. управлявал товарен автомобил „ДАФ ЛФ 220 ФА“ с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], като на кръстовището на [улица]с [улица], поради слаб контрол върху управляваното МПС, реализирал ПТП с паркирания лек автомобил „Пежо“ с ДК [рег.номер на МПС], след което напуснал мястото на ПТП без да уведоми органите на МВР. За констатираното нарушение е съставен АУАН и въз основа на него - обжалваното наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушенията, обстоятелствата, при които са извършени, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

Съгласно чл.20, ал.1 ЗДвП водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Законът за движението по пътищата, поради многото фактори, които трябва конкретно да бъдат съобразени от водачите на превозни средства, за да се гарантира безопасността на участниците в движението, поставя като мярка за поведение крайния резултат от него, а не дефинира конкретни действия, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл.20, ал.1 ЗДвП. Релевантни за административнонаказателната отговорност са онези нарушения на правилата за движение по пътищата, които се намират в причинна връзка с настъпилите общественоопасни последици. Видно от събраните по делото доказателства, при управлението на автомобила Г. не е изпълнил вмененото с разпоредбата на чл.20, ал.1 ЗДвП задължение да контролира непрекъснато пътното превозно средство, което управлява, като е допуснал пътнотранспортно произшествие със спрялото превозно средство. Настъпилият резултат е последица от допуснатото от водача нарушение.

Правната квалификация на деянието в АУАН и НП по чл.20, ал.1 ЗДвП е прецизна и в съответствие с текстовото описание на състава на административното нарушение, като за нарушение на посочената разпоредба е предвидено налагането на административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева на основание чл.185 ЗДвП.

Неоснователно е възражението на касатора за допуснато при съставяне на АУАН нарушение на чл.40, ал.1 ЗАНН. Действително разпоредбата предвижда, че АУАН се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението, а ал.3, че при липса на свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него. Разпоредбата на чл.43, ал.1 ЗАНН, обаче поставя изискване актът да бъде подписан от съставителя и поне от един от свидетелите, посочени в него. Анализът на посочените разпоредби сочи, че не е задължително АУАН да бъде съставен в присъствието на двама свидетели – очевидци на нарушението или такива, присъствали при установяването му /арг. от разпоредбата на чл.43, ал.1/. В процесния случай актът е подписан, както от съставителя, така и от лице, присъствало при установяване на нарушението, което означава, че е спазено изискването на чл.40, ал.1 и чл.43, ал.1 ЗАНН и не е допуснато съществено процесуално нарушение.

Съдът приема за неоснователно и възражението, че не са посочени имената, точния адрес и ЕГН на лицето, претърпяло имуществени вреди. Действително, в нормата на чл.42, т.9 от ЗАНН е указано, че в АУАН се вписват и имената, ЕГН и точните адреси на лицата, които са претърпели имуществени вреди от нарушението, които в случая не са посочени в АУАН. Въпреки това с АУАН се препраща към съставения протокол за ПТП, в който са посочени имената, ЕГН и адрес на собственика на лекия автомобил.

Посочването на час на извършване на нарушението, както и на конкретните щети, нанесени на автомобила не са задължителни реквизити нито на АУАН, нито на НП по арг. от разпоредбите на чл.42 и чл.57 ЗАНН и възраженията на касатора в тази насока са неоснователни.

Съгласно чл.52, ал.4, изр.1 ЗАНН преди да се произнесе по преписката, АНО е длъжен да провери акта с оглед неговата законосъобразност и обосновааност, да прецени възраженията и събраните доказателства. АНО няма, обаче, нормативно задължение да обективира писмено тази си преценка в текста на наказателното постановление. Излагането на такива съображения не е предвидено с чл.57, ал.1, т.1–10 ЗАНН като задължителен реквизит и така обсъждането на възражението по чл.44, ал.1 ЗАНН може да е само част от факултативно му съдържание. В тази връзка неоснователно е и възражението за допуснато нарушение на чл.52, ал.4 ЗАНН.

По отношение на второто нарушение от доказателствения материал по делото се установява, че след като е реализирал ПТП, при което са причинени само имуществени вреди, Г. е напуснал местопроизшествието, без преди това да е постигнато съгласие със собственика на лекия автомобил относно обстоятелствата, свързани с произшествието. Правната квалификация на това деяние в АУАН и НП е по чл.123, ал.1, т.2, б. „б“ ЗДвП. Разпоредбата на чл.123, ал.1, т.2, б. „б“ ЗДвП е приложима при ПТП с пострадали хора, а спорното ПТП е с материални щети със следваща се приложимост на чл.123, ал.1, т.3, б.„в“ ЗДвП. Един от задължителните реквизити на АУАН и на НП, съгласно чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН е точна квалификация на извършеното нарушение. Квалификацията на деянието е от съществено значение за повдигане на обвинение от правна страна като следва същата точно да съответства на изложеното от фактическа страна деяние. В случая при съставянето на АУАН и издаването на НП е допуснато нарушение от категорията на

съществените, тъй като поражда неяснота в административното обвинение и засяга правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице.

Разпоредбите чл.42 и чл.57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съдът да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл.1 и 2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 16215 от 19.01.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115 състав, по н. а. х. дело № 17546/ 2018г. в частта, с която НП № 18-4332-014181/ 23.07.2018г., издадено от началник група към СДВР отдел „Пътна полиция” е изменено в частта, с която на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП на Г. Л. Г. е наложена глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение на чл.123, ал.1, т.2, б.“б“ ЗДвП.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 18-4332-014181/ 23.07.2018г., издадено от началник група към СДВР отдел „Пътна полиция” в частта, с която на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП на Г. Л. Г. е наложена глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение на чл.123, ал.1, т.2, б.“б“ ЗДвП.

ОСТАВЯ В СИЛА решението в останалата част.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: